

De Goede Herder

4^e zondag na Pasen (A) – (Joh 10,1-10)

“Ik ben de deur voor de schapen” zegt Jezus. Om te begrijpen wat Hij bedoelt moeten we ons een schaapskooi voorstellen zoals Jezus die kende.

Bij valavond kwamen de herders, ieder met zijn kudde, naar een gemeenschappelijke schaapskooi om er hun schapen te laten overnachten, beschermt tegen wilde dieren en diefstal.

De schaapskooi, omgeven met muurtjes, had maar één doorgang. Elke avond ging de herder wijdbeens in de doorgang staan zodat de schapen één voor één onder hem door moesten.

Zo werden ze geteld, zo zag hij of ze ziek of gezond waren. De wachter vleide zich dan neer in de doorgang om te waken of te slapen.

Jezus laat de schapen toe zodat hij over hen kan herderen: hen brengen naar groene weiden, naar de waterput en hen kan laten rusten in veiligheid.

Maar vandaag gaat het niet over die herders, wel over Jezus die zichzelf een goede herder noemt. Hij noemt zich ook de veilige deur van de kooi waarin de schapen de nacht doorbrengen uit vrees voor dieven die 'alleen komen om te stelen, te slachten en te vernietigen', zoals Jezus zegt.

Een goede herder en een veilige deur ... Hoe fantastisch zou het zijn als leiders van het volk geen dieven, maar goede herders waren. Als ze niet uit waren op rijkdom, macht en eigenbelang, maar op het welzijn van hun volk. Als ze niet streefden naar muren tussen de volkeren en naar oorlog om hun macht te tonen, maar naar wederzijdse hulp. Als ze geen vreselijke wapens, maar vrede zouden bouwen.

En welke heerlijke woonplaats van God de Heer zou onze Kerk zijn als alle kerkelijke leidinggevenden goede herders zouden zijn.

Als ze zouden meebouwen aan een Kerk waar geen plaats is voor oordeel en veroordeling, maar voor dialoog, liefde en vrede.

En laten we ook onszelf niet vergeten. Zijn wij goede herders voor ons gezin, onze familie, onze burens, onze kerkgemeenschap, onze medemensen?

Wij willen graag ons leven zelf uitbouwen. Wij willen zelf bepalen wat wij doen en laten, zelf uitmaken wat goed voor ons is, hoe wij ons beroep en onze vrije tijd, ons huwelijk, ons gezin en onze vriendschappen gestalte geven.

Maar ... gaan wij altijd door de juiste deur, de deur die Jezus is, of gaan we soms liever door valse deuren die leiden naar kromme en stiekeme wegen?

Is de stem van de Goede Herder altijd herkenbaar in ons doen en laten, of luisteren we liever naar de stem van sluwe herders met valse beloften over winst en eigenbelang?

Wanneer Jezus ons vergelijkt met schapen van een kudde, dan gaat het niet om afhankelijkheid. Het gaat om een relatie van liefde en zorg.

Hij wijst erop dat hij zijn schapen kent.

Maar ook dit wekt tegenstrijdige gevoelens op.

Enerzijds zouden wij graag hebben dat iemand ons kent, maar vaak blijven we vreemden voor elkaar.

Anderzijds hebben wij ook angst voor de wetenschap dat iemand ons door en door kent. Immers, we vallen niet graag door de mand in andermans ogen.

Bij Jezus, het oer model van de herder, zien we dat hij zijn mensen de liefde voorleeft en vervolgens zegt: word nu zelf verantwoordelijk, bemin op jouw beurt.

En in die relatie gebeurt er iets wonderlijks: de herder wordt iemand die leert, die bij zijn schapen ontdekt wat liefde mogelijk maakt.

Als mens die hij was heeft Jezus toch geleerd wat beminnen was, bij zijn ouders en bij Johannes de Doper bv.

Zo hebben schapen aan de herder richting gegeven. Als we herderschap zo bekijken kan ieder in een goed beleefde gemeenschap, zeg maar kerkgemeenschap of parochiegemeenschap, zowel **leiden** als **zich laten leiden**.

En waar blijven we dan met onze honger, onze dorst en onze stress?

Wat is het dan dat wij zo nodig hebben?

Wat ieder van ons nodig heeft, en waarin ieder van ons zijn eigen accenten legt, is van als persoon door anderen te mogen **onthaald** worden, dat we **begeleid** worden op onze levensweg en dat we **uitgedaagd** worden om te groeien.

Onthald worden: omdat in ons die hunker leeft om graag gezien te worden en gewaardeerd te worden in wie we zijn.

Begeleid: omdat we niet eenzaam door het leven willen gaan maar samen met anderen dingen willen beleven en realiseren.

Uitgedaagd: omdat we door anderen kunnen geholpen worden om onszelf beter te leren kennen, met onze angsten en beperkingen, en omdat ze ons een stapje verder laten zetten door hun **supporteren** en door hun **geloof** in ons.

Wij moeten dan wel verantwoordelijkheid opnemen voor wat we zelf nodig hebben en ons dus laten onthalen, begeleiden en uitdagen. Wellicht moeten we daarvoor onze zelfgenoegzaamheid durven loslaten en niet alleen onze sterke kanten tonen maar ook onze zwakke durven laten zien.

En dit beste mensen, zou ik een **ultiem democratisch kerkmodel** durven noemen, waarin ieder zelf verantwoordelijkheid opneemt voor zijn eigen noden en anderen helpt verantwoordelijk te worden voor wat zij nodig hebben.

Kort gezegd: **wie geherderd wil worden moet zelf ook herderen.**

Jezus gaf ons het voorbeeld, hij is de doorgang, de deur. 'Ik ben gekomen om u het leven te geven in al zijn volheid' zegt Jezus. Tot dat leven in overvloed worden we geroepen op deze roepingenzondag, op deze dag van de Goede Herder. Laat ons steeds trachten aan die roeping te beantwoorden, alle dagen van ons leven. Amen.

Bruno Jacobs 1 mei 2017

